

NAFTA

ORGAN ZWIĄZKU POLSKICH PRZEMYSŁOWCÓW
.. .. NAFTOWYCH WE LWOWIE.

SIEDZIBA REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, ULICA LEONA SAPIEHY L. 3.

WCHODZI RAZ NA MIESIĄC. CENA ZESZYTU 0.30 ZŁP. CZŁONKOWIE ZWIĄZKU POLSKICH PRZEM.
.. .. SŁOWCÓW NAFTOWYCH OTRZYMUJĄ CZASOPISMO BEZPŁATNIE.
.. .. CENY OGŁOSZEŃ: CAŁA STRONA 20 ZŁP., PÓŁ STRONY 12 ZŁP., Czwierć STRONY 7 ZŁP.
.. .. RACHUNEK POCHT. KASY OSZCZĘDNOŚCI 148.476.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY: DR. BRONISŁAW WOJCIECHOWSKI.

Nareszcie...

Polski przemysł naftowy istnieje już przeszło 60 lat a pierwsza katedra geologii zapewne nie mniej jak 40, a jednak...

Drukowano stosunkowo dużo, nazwiska były znane, wszystkie jednak prace z małymi wyjątkami kręciły się i kręą w zacierowanym kole teorii, która chińskim murem otacza złoża naftowe Karpat. Za tyle lat trwania naszego przemysłu naftowego, nie mamy ani jednego skończonego obrazu tektonicznego, ani jednej monografii, ani jednego chociażby faldy, a przecież odwrócono już setki. Wiele z nich cierpi na marazm starczy, wiele już w agonii, materiału więc chyba było aż nadto, a jednak...

Złoża naftowe jak i złoża innych pożytecznych mineralów mają żelazne prawa swego pochodzenia i zalegania, obowiązkiem więc tych, którzy podpatrzyli owe prawa przy wydobywaniu innych mineralów jest wyrwać je przyrodzie i dla ropy.

Tymczasem praktycy, którzy dali podstawę geologii, wydzielili osobną naukę, odrzucili dziecię jej — naftologię, ta poszła na cudze ręce, a rezultatem było to, że ani rusz nie może się ona sformować w skończony organizm. Wystarczy zobaczyć przekroje geologiczne, które bardzo mało, albo też nie mają nic wspólnego z rzeczywistością by przekonać się, że są one plodem mniej lub więcej wybujałej fantazji. Są one akwarelami geologicznymi. Za obrazki te płaci jednak przemysł bardzo drogo. Gdyby każdy geolog polski opracowywał całe życie chociażby jeden fald i dał jego fotografię tektoniczną, być może byłaby już odkryta zasłona, tak szczelnie zakrywająca Karpaty. My jeszcze dziś, jak przed trzydziestu laty słyszymy zdania, że najlepszym geologiem jest dużo, z czym w innych krajach zdawna się już nie spotyka. W tych innych krajach, geologowie wywalczyli sobie stanowisko odpowiednie, dając rezultaty realne. Tam w tych „innych krajach“ nie odpowiada nikt pytającemu: „kto są ci dwaj przechodzący

panowie?" „pierwszy jest geologiem" — „a drugi" „również Bujalski" (od słowa „bujać"). — Tak brzmi odpowiedź. Faktycznie. bujanie po obłokach było podstawą w przeważnej części prac geologicznych, które nie mogły w żaden sposób spopularyzować tej nauki nawet w gronie pracowników naftowych, nie mówiąc już o szerszem ogóle. — Faktycznie geologia i czarnoksiężstwo były synonimami. Nic dziwnego, że na artykuł Dra K. Friedla zamieszczone w „Oil News" (Nr. 521) z 25. XI. 1923. mogli nasi geologowie odpowiedzieć anonimowymi artykułami pod tytułem: Napaści niemieckiego agenta na polskich geologów". Stawianie na takiej platformie krytyki naukowej dowodzi, że artykuł był rzeczowy i że zarzutów nie można było odeprzeć faktami; tylko naciskiem na firmę, ażeby zwolniła Dra Friedla. Dlaczego Instytut Naftowy w Krakowie, na który kraj wydał tyle pieniędzy, nie stanął w obronie polskich geologów? Gdzie są ich publikacje, które udowodniłyby przeciwne?

Wyjaśnienie tego tragicznego stanu na tym polu daje nam przedmowa do książki: „Terena i złoża naftowa" Karola Bogdanowicza, inżyniera górniczego, byłego Dyrektora Komitetu Geologicznego i byłego Profesora Instytutu Górniczego w Piotrogradzie, członka i byłego wiceprezesa Société Géologique de France i profesora Akademii górniczej w Krakowie. Książka wydana nakładem Towarzystwa Braci Nobel i „Oleju Skalnego", Warszawa, Al. Jerozolimskie 57.

Umyslnie cytuję tytuły naukowe autora, ażeby pracownicy naftowi zrozumieli z jakiej miary pracą mieć będą do czynienia. Polakowi zostać dyrektorem „Instytutu Geologicznego" lub profesorem w Rosji, było faktycznie bardzo trudno. Autor nazywa swoją pracę skromnie: „Zarysem w zakresie geologii stosowanej".

W samych już słowach „geologia stosowana" znajduje się odpowiedź na trapiące nas pytanie, dlaczego w Polsce na polach naftologii było tak beznadziejnie smutno. Zagłębimy do przedmowy, a przekonamy się, że taką jest faktycznie myśl autora. „Postęp przemysłu górniczego, a w tej liczbie naftowego zależy od wielu przyczyn, które wyciągają poza ramy treści niniejszej książki, która jest zarysem w dziedzinie tylko geologii stosowanej". Na zagadnieniach przemysłowych praktyka geologiczna i techniczna są nierozłączne, wyniki badań geologicznych otrzymują swoje zastosowanie w pracy narzędzi i maszyn, w manipulacji rurami podczas wiercenia otworów na polach naftowych i w samej organizacji przemysłu. Współpraca odpowiednio przygotowanych fachowców, jak inżynierowie i geologowie z dobrą szkołą inżynierską, dały najlepsze chyba wyniki w Stanach Zjednoczonych i Rosji, tych krajach olbrzymich terenów do zbadania górniczego.

Autor wyraża swe ogromne zadowolenie, że może zaliczyć do swoich uczniów cały szereg wybitnych geologów i inżynierów naftowych. Zajmował katedrę geologii ogólnej i stosowanej w Instytucie od roku 1902

Kończy swoją przedmowę w następujący sposób: Akademia Górnicza w Krakowie" ma za jedno ze swoich zadań kształcić inżynierów górniczych z odpowiedniemi geologicznymi przygotowaniem, takich inżynierów w Polsce jest największa potrzeba w przemyśle naftowym. W Stanach Zjednoczonych w r. 1913 na polach naftowych Oklahoma-Kansas było zatrudnionych tylko trzech geologów, dzisiaj pracuje ich tam więcej

jak 250. Wynikiem ich pracy jest, że widoki na pomyślne wiercenia, które były przedtem 1 na 150 szybów, dziś są 1 na 3. Większe przedsiębiorstwa posługują się dziś całym sztabem geologów inżynierów, pośród których młody inżynier znajduje najlepszą praktyczną szkołę dla swojej następnej odpowiedzialnej pracy. Książka niniejsza jest więc również apelem do naszego przemysłu naftowego, aby w swoich własnych interesach nie zaniedbywał współpracy geologów inżynierów. Książka ta ma więc wypełnić lukę — niewłaściwego użyciem wyrażenia — ma dać podstawę geologii stosowanej. Nazwa ta była u nas dotychczas dźwiękiem, którego nie rozumiano zupełnie. Mam na to zbyt dużo faktów, o których narazie wolę zamilczeć. Fakta te mówią, że ci, których miejsce na posadach nauczycieli nauk przyrodniczych, a może nawet i katedrach uniwersyteckich biorą się czasami do rzeczy, którym nie mogą poświęcić siebie całkowicie, zamiast być pożytecznymi na wyżej wzmiankowanych stanowiskach w ten sposób, że pracowaliby czysto naukowo, stawiając praktykom słupy wskazownicze i sumując ich prace, narażają kraj na podobne artykuły jakie wydrukował Dr. Friedl.

Należy przypuszczać, że apel profesora K. Bogdanowicza do przemysłowców i praca jego, będą zwrotnym i epokowym punktem na tem polu. Książka ta o 315 stronicach z 30 rysunkami w tekście, wydana przez naftową firmę, która już dawno zrozumiała ważność geologii stosowanej, powinna znaleźć się na biurku każdego polskiego naftciarza. Tam znajdzie on jasno i zrozumiale podany opis pól naftowych Ameryki, Azji, Europy i t. d. przekona się, że nafta znajduje się we wszystkich formacjach geologicznych i w najrozmaitszych budowach tektonicznych.

Moim zdaniem bardzo cenna jest część, traktująca o Rosji, ponieważ uczy ona czego przemysł powinien żądać od geologii stosowanej i co jest ostatecznem jej zadaniem. Słaby przeważnie jest rozdział VI. Autor powołuje się na naszych geologów i podaje ich przekroje, które stosowanemu geologowi nic nie mówią, ponieważ nie podano punktów, przez które przeprowadzono przekrój. Takie szematyczne traktowanie fałdów jest dobre na uniwersytecie dla słuchaczy, ale szkodliwe w praktyce. Autor pracuje w kraju dopiero od 2 — 3 lat, nie mógł więc wszystkiego osobiście skontrolować i musiał opierać się na cudzych danych. Jednak za owe 2 czy 3 lata dał autor „maximum“ co w tak krótkim czasie dać było można i mamy nadzieję, że w krótkim czasie wypełni ten zaniedbany a tak ważny dla jego Państwa dział wiedzy. Jesteśmy przekonani, że i profesorska jego działalność będzie również owocna i że w najbliższym czasie ujrzymy szereg jego uczniów, którzy naprawdę z kompasem i teodolitem w ręku przebiegną nasze góry i odkryją niejedno bogate złoża naftowe, jak również przekonani jesteśmy, że mamy w Karpatach jeszcze dużo pokładów naftowych. potrzeba tylko ściślej, realnej pracy.

Książka ta przyczyni się do spopularyzowania naftologii wśród szerokich mas pracowników naftowych, bez współpracy których niemożliwe byłoby wszelkie badania, przyczem przemysłowcy naftowi znajdą zawsze pieniądze na druk takich rzeczy, które są im pożyteczne.

J. Strzelelski.

Krajowe Towarzystwo Naftowe w obronie interesów czystych producentów.

Poniżej podajemy list wystosowany do Władz Krajowego Towarzystwa Naftowego podpisany przez szereg czystych producentów. List ten jest dowodem, że wspomniana instytucja nie może się zdobyć na obiektywne traktowanie interesów wielkiego przemysłu rafineryjnego i drobnych przemysłowców producentów. Trudno bowiem przyjąć, by czynniki Krajowego Towarzystwa Naftowego, które prowadziły pertraktacje z Rządem, mogły niedopażyć, że zawierana ugoda ostrzemiem zwraca się przeciw czystym producentom. Wielu z nich narażonych było na przymusową sprzedaż ropy, w celu dokonania zakazanego przez prawo zakupu obcych walut i w tym też okresie cena ropy zaczęła spadać ku widocznej korzyści producentów rafinerów.

Do

Wielmożnego Pana

L i p y S c h u t z m a n n a

Wiceprezesa Krajowego Towarzystwa Naftowego
we Lwowie.

Ponieważ ze śmiercią ś. p. P. Wacława Wolskiego, wiceprezesa Krajowego Towarzystwa Naftowego, został W.Pan w Prezydjum tegoż Towarzystwa jedynym reprezentantem naszej Grupy czystych krajowych Producentów ropy, przeto na ręce W.Pana wnosimy niniejszy protest:

W dniu 10 grudnia b. r. na konferencji w biurze Krajowego Towarzystwa Naftowego we Lwowie, p. sekretarz Towarzystwa zawiadomił nas, że na żądanie Wiceprezesa Rządu ma przemysł naftowy zapłacić 5 i 1/2 miliona franków szwajc. jako pierwszą ratę podatku majątkowego w walucie zagranicznej w ciągu bieżącego miesiąca.

Przy repartycji tejże kwoty na całą naftę, postanowiło Krajowe Tow. Naftowe na posiedzeniu w Warszawie, obciążyć całą naszą produkcję ropy za czas od 1. VII 1922 do 30. VI 1923 kwotą fr. szwajc. 38'85 na każdą cysternę wyprodukowanej w tym czasie ropy na naszych kopalniach, bez odliczenia ropy brutowej.

Repartycja jednak tej kwoty w równej mierze na każdą wyprodukowaną cysternę, tak jak to Krajowe Tow. Naftowe nam podaje, jest niesłuszne i pod każdym względem nas krajowych czystych producentów krzywdzące.

W przemyśle naftowym pracują wielkie zagraniczne koncerny naftowe, oparte o kapitał zagraniczny, mające w wielu wypadkach dawno już przed wojną kapitały swoje zamortyzowane i mniejsze firmy krajowe, oparte na markach, polskich, częściowo nawet w czasie wojny powstałe, niemając swoich kapitałów zamortyzowanych, a natomiast obciążone są długami zagranicznej waluty, zaciągniętymi za sprowadzane rozmaite materiały techniczne, potrzebne dla prowadzenia kopalni.

Dalej mamy firmy producencko-rafineryjne, które całą swoją produkcję przerabiają w własnych rafinerjach, a produkta eksportują

zagranicę, zabezpieczając sobie w ten sposób szlachetną walutę i są firmy czysto producenckie, które w myśl ustawy surowej ropy eksportować nie mogą, lecz sprzedają ją w kraju za marki polskie, na których z dniem każdym tracą.

Z tych więc powodów, nie można ropy czystego krajowego producenta traktować jednakowo z ropą producenta - rafinera, gdyż ropa tego ostatniego przynosi mu dziesięciokrotnie większe zyski od ropy czysto producenckiej.

Dalej nie można od czystego producenta żądać zapłaty danin państwowych w dolarach lub frankach, gdyż jeżeli jest mu wsbronione eksportować ropę zagranicę, a w kraju transakcje dolarowe są zakazane, więc tych obcych walut on nie posiada.

Wprawdzie oświadcza p. Sekretarz Towarzystwa prywatnie w imieniu Wiceprezesa Rządu, że wolno producentowi czystemu dolary na ten cel w kraju zakupić, lecz to twierdzenie jest sprzeczne z zarządzeniami p. Ministra Skarbu i prowadzi do konfiskaty walut i odpowiedzialności karnej, do czego nikt z nas nie ma ochoty.

Jeżeli więc żąda się od czystego producenta ropy, by płacił daninę tę w obcych walutach, to musi mu się wpierv zezwolić na eksport jego ropy, by w ten sposób dać możność zdobycia waluty na cel powyższy.

W końcu wysokość opłaty we frankach szwajcarskich 38.85 od wyprodukowanej cysterny w czasie od 1. VII. 1922. do 30. VI. 1923. dla producenta czystego jest niezmiernie wysoką, gdyż w tym samym czasie sprzedawał on w markach polskich ropę swoją w lipcu 1922 po Mp. 1,200.000.— za jeden wagon. Przeciętna więc cena ropy producenckiej w tym okresie, wynosiła około Mp. 5,000.000.— płatnych w markach, które z dniem każdym się dewaluowały podczas gdy ma on dziś, wedle projektu Związku Rafinerów zaakceptowanego przez Krajowe Towarzystwo Naftowe zapłacić w frankach szwajcarskich 38.85 co równa się po kursie dzisiejszym około 27,500.000.— Marek pol.

Jak z tego jest widoczne, całe pertrakcje naszych zastępców z p. Wiceprezesem Rządu, a jeszcze w większej mierze sposób repartycji żądanej przez niego kwoty, były zasadniczo źle prowadzone i jest dla czystych producentów ropy, którzy prócz prowadzenia swoich kapitałów, żadnych innych paskarskich interesów nie wykonywali, wprost nie do wykonania.

To też repartycji tej przyjąć nie możemy i stosować się będziemy nadal tylko do obowiązujących ustaw o podatku majątkowym. Mamy przytem zupełne zaufanie do naszych władz skarbowych, które przy wymierzaniu podatku majątkowego w r. 1924 wszystkie te okoliczności wezmą w rachubę i z większą sprawiedliwością daninę tę nam wymierzą, niż Szanowni Panowie Koledzy z grupy rafinerów - producentów i prosimy WPana Wiceprezesa by nasze oświadczenie przedłożył Prezydium Towarzystwa Naftowego.

Stan produkcji, ekspedycji i zapasów ropy w Polsce w sierpniu 1923 r.
w cystern. kilogr.

Okręg górniczy	Produkcja brutto	Opał	Manco	Produkcja czysta	Ekspedycja	Zapasy w zbiornikach		Razem
						na kopaln.	tow. magaz.	
Jasło	4694478	87022	166253	4467036	4889059	4724704	7736941	12461645
Drohobycz	55303307	749959	6806948	47746400	46638333	12273964	53156547	65430511
Stanisławów	2764340	16509	9019	2738812	2229873	2161813	—	2161813
Razem	62762125	853490	6982220	54952248	53757264	19160481	60893488	80053969

Eksport produktów naftowych w sierpniu 1923 r. z podziałem na kraje.

Niemcy	Austria	Czechy	Gdańsk	Węgry	Francja	Szwajcarja	Jugosławia	Dania	Rumunia	Szwecja	Włochy	Razem
59358	42843	114299	26989	18997	4050	9229	1050	—	1151	300	200	278466

Stan produkcji, ekspedycji i zapasów ropy w Polsce w m. wrześniu 1923 r.
Ilości w kilogramach

Okręg górniczy	Produkcja brutto	Opał	Manco	Produkcja czysta	Ekspedycja	Zapasy w zbiornikach		Razem
						na kopaln.	tow. magaz.	
Jasło	4651786	95076	373861	4456000	4709234	4334363	7794271	12128634
Drohobycz	56432737	500469	7558145	48374123	51514255	15255500	48414692	63670192
Stanisławów	2576060	14390	17949	2543721	2727928	1977606	—	1977606
Razem	63660583	609935	7949955	55373844	58951417	21567469	56208963	77776432

Stan produkcji, ekspedycji i zapasów ropy w Polsce w m. październiku 1923 r.
w cyst. kilogramach

Okręg górniczy	Produkcja brutto	Opał	Manco	Produkcja czysta	Ekspedycja	Zapasy w zbiornikach		Razem
						na kopaln.	tow. magaz.	
Jasło	508.4452	8.2380	16.0129	492.5752	361.1703	425.1164	904.4040	1329.6104
Drohobycz	5780.3907	68.9683	740.7690	4970.6534	5258.5040	1351.3518	4790.9828	6142.3346
Stanisławów	275.6864	1.6612	6695	273.3557	174.4383	299.0656	—	299.0656
Razem	6564.5223	78.8675	757.4514	5736.5843	5794.1126	2075.5338	5695.4768	7771.0106

Rafineryjny przemysł naftowy w m. wrześniu 1923 r.

(w celnarach metrycznych)

Przeróbka ropy 498978 celn. metr.

P r o d u k t	Zapas 1 IX 1923 r.	Wytwórczość	R o z c h ó d			S u m a	Zapas 31 IX 1923 r.
			Konsumcja wewnętrzna	Eksport	Zapotrzeb. własne		
Benzyna	119874	55188	19625	44851	597	65073	109989
Nafta	376724	148403	112046	99638	280	212564	312563
Olej gazowy	101304	67017	27981	50659	1181	79821	88800
Smary	279512	51369	32681	54297	592	87570	243311
Parafina	39451	24156	8909	19521	25	28455	35152
Świece	1554	1653	1608	—	—	1608	1599
Wazelina	8205	—	148	6	2	156	8049
Asfalt	59863	9564	4931	3623	50	8609	60818
Koks	6056	5819	43	5006	656	5705	6170
Półprodukty	853067	134228	62385	36170	25568	124423	86.872
Stałe smary	607	237	387	—	—	387	457
	1 ² 46517	497634	271619	313771	28951	614371	1729780

Eksport produktów naftowych z podziałem na kraje w m. wrześniu 1923 r.

Niemcy	Austria	Czechy	Gdańsk	Węgry	Francja	Szwaj- caria	Jugo- sławia	Dania	Rosja	Rumunia	Anglja	Włochy	Estonja	Razem
61237	39502	172045	11971	9895	1629	12728	2009	589	500	1950	300	715	212	315282

Przemysł rafineryjny w październiku 1923 r.

(w cetnarach metrycznych)

Przeróbka ropy — 573494 cetnarów metrycznych.

P r o d u k t	Zapas 1/X 1923 r.	Wytwórczość	R o z c h ó d			S u m a	Zapas 31/X 1923 r.
			Konsumcja wewnętrzna	Eksport	Zapotrzeb. własne		
Benzyna	109989	72316	14933	33847	505	49285	133020
Nafta	312563	179961	82868	54887	535	138290	354234
Olej gazowy	88800	89548	21076	49355	1771	72202	106146
Smary	243311	115069	34863	45974	373	81210	277170
Parafina	35152	24460	4685	13502	13	18200	41412
Świece	1599	2076	1327	100	—	1427	2248
Wazelina i stałe sm.	8506	394	1057	78	2	1137	7763
Asfalt	60818	8303	1127	2728	31	3886	65235
Koks	6170	6838	33	2675	668	3376	9632
Półprodukty	862872	65491	56783	29227	28210	114220	814143
Razem	1729780	564456	218752	232373	32108	483233	1811003

Eksport produktów naftowych w październiku 1923 r. z podziałem na kraje.

Czechy	Austria	Niemcy	Gdańsk	Węgry	Szwaj- caria	Rumu- nia	Fran- cja	Rosja	Jugo- slawja	Grecja	Wło- chy	Anglja	Litwa	Razem
114640	37069	30741	23906	11100	9765	2000	780	800	646	342	259	200	125	2322373

Stan produkcji gazu ziemnego w m³ w r. 1923

Miesiące	J a s ło						D r o h o b y c z					
	Ilość otworów	przeciętnie w min.	Suma- rycznie	Rozchód gazu			Ilość obrotów	przeciętnie w min.	Suma- rycznie	Rozchód gazu		
				Oddano	zużyto na własne kopalnie	Ubytek				Oddano	zużyto na własne kopalnie	Ubytek
I.	10	165.94	7.408.062	6.438.010	—	—	710	555.48	24.792.163	—	—	—
II.	10	153.30	6.260.235	5.517.909	427.834	314.492	706	550.83	22.229.398	5.115.602	17.025.510	8.286
III.	11	146.44	6.539.970	5.806.889	415.046	318.035	713	557.24	24.872.596	6.122.568	18.614.265	135.763
IV.	11	139.99	6.049.735	4.989.121	463.269	597.345	723	552.75	23.682.337	6.100.251	17.470.782	111.304
V.	12	122.40	5.465.295	4.358.561	498.642	608.092	728	550.32	24.662.766	6.030.022	18.460.094	132.650
VI.	12	114.39	4.911.110	4.042.689	364.647	503.774	741	556.22	24.040.881	6.598.699	17.285.278	156.904
VII.	14	124.52	5.556.723	4.725.213	261.559	569.951	731	539.96	23.896.916	6.471.489	17.357.950	67.477
VIII.	14	135.44	6.050.411	5.191.655	320.064	538.692	737	544.90	24.329.659	8.086.318	16.038.163	105.178
IX.	16	146.96	6.394.186	5.643.188	233.227	517.771	737	567.73	24.532.714	7.497.541	16.781.041	254.132
X.	13	162.72	7.250.104	6.384.234	318.630	547.240	741	564.92	25.225.061	6.010.939	18.759.338	454.784

Miesiące	S t a n i s ł a w ó w						R a z e m					
	Ilość otworów	przeciętnie w min.	Suma- rycznie	R o z c h ó d g a z u			Ilość otworów	przeciętnie w min.	Suma- rycznie	R o z c h ó d g a z u		
				Oddano	zużyto na własne kopalnie	Ubytek				Oddano	zużyto na własne kopalnie	Ubytek
I.	38	4.817	2.150.308	—	—	—	758	769.49	34.350.533	—	—	—
II.	38	4.986	2.010.358	347.667	1.134.483	528.208	754	756.04	30.499.991	10.981.178	18.587.827	930.986
III.	38	4.754	2.122.185	432.233	1.306.404	383.548	762	751.22	33.540.131	12.367.069	20.335.715	837.347
IV.	37	4.192	1.812.507	401.769	1.214.104	196.634	771	734.66	31.744.579	11.491.141	19.348.155	905.283
V.	38	4.289	1.969.230	382.774	1.278.420	298.036	778	715.61	32.047.291	10.771.357	20.237.156	1.038.778
VI.	38	4.318	1.908.682	388.680	1.263.787	256.215	791	713.79	30.860.333	11.030.068	18.913.312	916.953
VII.	39	4.891	2.181.467	380.826	1.423.175	377.466	784	713.39	31.835.306	11.777.728	19.042.684	1.014.894
VIII.	39	5.359	2.437.315	467.776	1.456.716	512.823	790	733.93	32.817.385	13.845.741	17.814.943	1.156.693
IX.	39	5.183	2.283.554	422.454	1.488.278	372.822	792	767.52	33.233.452	13.586.181	18.502.546	1.144.725
X.	40	6.895	2.716.032	717.769	1.640.285	358.038	794	788.53	35.188.797	13.109.942	20.718.793	1.360.062

Wiadomości bieżące.

Ceny ropy.

Państwowe Zakłady Naftowe płacą za ropę brutową wyprodukowaną w listopadzie 1923 r. na podstawie orzeczenia superarbitra następujące ceny za 1 kg loco zbiorniki, względnie loco cysterna na stacji nadawczej. Państwowe Zakłady odbierają ropę tylko podanych marek:

Borysław-Tustanowice, Mraźnica, Schodnica, Urycz, Rypne, Słoboda Rungurska, Opaka, Paszowa, Bitków, Pasieczna, Ropienka dolna, Strzelbice, Harkłowa, Kryg zielona, Libusza, Klimkówka, Zagórz, Kłę czany-wazelinowa, Starawieś, Łodyna, Rajskie, Krosno, Krościenko, Zmiennica-Turzepole, Wulka, Iwonicz, Węglówka, Równe-Rogi, Wańkowa, Potok, Rymanów, Ropienka ad Dukla, Grabownica-Humniska, Lipinki-Rużyca, Lipinki-Grabownica.

Innych gatunków ropy, powyżej nie wymienionych. Państwowe Zakłady Naftowe nie zakupują.

Ponadto podają Państwowe Zakłady Naftowe do wiadomości, iż zgodnie z art. 2 powyżej wymienionej ustawy ustalono przeciętne ceny targowe ropy z miesiąca listopada 1923 r. za 1 kg loco zbiorniki Towarzystw magazynowo-tłoczniowych względnie loco cysterna na stacji nadawczej dla ropy marki:

Borysław	na Mp	42.000.—
Popiele	" "	42.000.—
Schodnica	" "	55.000.—
Wierzechnia Mraźnica	" "	49.000.—
Urycz	" "	51.000.—
Rypne	" "	47.000.—
Słoboda Rungurska	" "	46.500.—
Kosmacz	" "	42.000.—
Opaka	" "	42.000.—
Paszowa	" "	43.000.—
Bitków	" "	80.000.—
Pasieczna	" "	74.000.—
Ropienka dolna	" "	46.200.—
Strzelbice	" "	42.000.—
Rajskie	" "	43.000.—
Harkłowa silnie benzynowa	" "	63.000.—
" mniej benzynowa „Ropita”	" "	43.000.—
Kryg zielona	" "	53.500.—
" czarna	" "	42.000.—
Szymbark	" "	50.000.—
Krosno wolna od parafiny	" "	50.000.—
" parafinowa	" "	42.000.—
Krościenko wolna od parafiny	" "	50.000.—
" parafinowa	" "	42.000.—
Łodyna	" "	43.000.—
Zmiennica-Turzepole	" "	42.000.—
Wulka	" "	52.000.—
Iwonicz	" "	52.000.—
Węglówka	" "	50.000.—

Równe-Rogi wolna od parafiny	na Mp.	52.000.—
" parafinowa	" "	43.000.—
Rymanów	" "	52.000.—
Wańkowa	" "	43.000.—
Potok	" "	63.000.—
Ropienka ad Dukla	" "	47.000.—
Grabownica-Humniska	" "	53.500.—
Lipinki-Rużycza	" "	43.000.—
Lipinki-Grabownica	" "	43.000.—
Libusza	" "	50.000.—
Klimkówka	" "	50.000.—
Zagórz	" "	93.000.—
Kłęczany	" "	93.000.—
Stara-Wieś	" "	93.000.—

• Odnośnie do ropy bruttowej wyprodukowanej w miesiącu grudniu 1923 r. Państwowe Zakłady Naftowe wykonują prawo zakupu następujących marek tejże ropy:

Borysław-Tustanowice, Mrażnica, Schodnica, Urycz, Rypne, Słoboda Rungurska, Opaka, Paszowa Bitków, Pasieczna, Ropienka dolna, Starawieś, Łodyna Rajskie, Krosno, Krościenko, Zmiennica-Turzepole, Wulka, Iwonicz, Węglówka, Równe Rogi, Wańkowa, Strzelbice, Harkłowa, Kryg zielona, Libusza, Klimkówka, Zagórz, Kłęczany-wazelińska, Potok, Rymanów, Ropienka ad Dukla, Grabownica-Humniska, Lipinki Rużycza, Lipinki-Grabownica, Orów.

Innych gatunków ropy, powyżej niewymienionych, Państwowe Zakłady Naftowe nie zakupują.

Ponadto podają Państwowe Zakłady Naftowe do wiadomości, iż zgodnie z art. 2 powyżej wymienionej ustawy, ustalił Superarbitr p. Inż. Wit Sulimirski przeciętne ceny targowe ropy z miesiąca grudnia 1923 r. za 1 kg loco zbiorniki na stacji nadawczej dla ropy marki:

Borysław	na Mp.	70.000.—
Popiele	" "	70.000.—
Schodnica	" "	91.000.—
Wierzchnia Mrażnica	" "	77.000.—
Urycz	" "	85.000.—
Rypne loco Broszniów	" "	76.000.—
" Duba	" "	70.000.—
Słoboda Rungurska	" "	77.000.—
Kosmacz	" "	70.000.—
Opaka	" "	70.000.—
Paszowa	" "	72.000.—
Bitków	" "	130.000.—
Pasieczna	" "	120.000.—
Ropienka dolna	" "	77.000.—
Strzelbice	" "	70.000.—
Rajskie	" "	72.000.—
Harkłowa silnie benzynowa	" "	105.000.—
" mniej benzynowa „Ropita”	" "	72.000.—
Kryg zielona	" "	88.000.—
czarna	" "	70.000.—
Szymbark	" "	84.000.—

Krosno wolna od paraf.	na Mp.	82.000.—
Krosno parafinowa	" "	70.000.—
Lodyna	" "	72.000.—
Zmiennica Turzepole	" "	72.000.—
Wulka	" "	87.000.—
Iwonicz	" "	85.000.—
Węglówka	" "	82.000.—
Równe-Rogi wolna od paraf.	" "	87.000.—
" " parafinowa	" "	70.000.—
Rymanów	" "	87.000.—
Wańkowa	" "	72.000.—
Potok	" "	105.000.—
Ropienka ad Dukla	" "	74.000.—
Grabownica-Humniska	" "	87.000.—
Lipinki-Rużycza	" "	72.000.—
Lipinki-Grabownica	" "	72.000.—
Libusza	" "	72.000.—
Klimkówka	" "	84.000.—
Zagórz	" "	84.000.—
Kłęczany	" "	155.000.—
Starawieś	" "	155.000.—
Orów	" "	70.000.—

Śp. Adam Kobrzyński.

W dniu 25. listopada 1923 r. zmarł licząc 64 lat długoletni pracownik w przemyśle naftowym. ś. p. Adam Kobrzyński, który należał do pierwszych pionierów wiertnictwa polskiego w przemyśle naftowym. W założonej przez dawniejszy Wydział krajowy szkole wiertniczej w Bóbrce pod dyrekcją inż. Suszyckiego, wykładał wiertnictwo naftowe. Następnie jako długoletni kierownik kopalń nafty, znany był jako skromny i cichy a uczynny i bardzo w swoim zawodzie zamiłowany. Pozostawił żal za sobą u tych, z którymi razem pracował w przemyśle naftowym.

Charakterystycznym jest to, co w ostatnich czasach dosyć często się zdarza, iż po tylu latach uczciwej pracy w przemyśle naftowym, zmarł w nędzy w szpitalu lwowskim a rodzinę zostawił zupełnie niezaopatrzoną. Należał do grona tych, którzy tworzyli polski przemysł naftowy, z którego korzyści materialne wyniosły nieliczne wyjątki uczciwych Polaków a resztę zabrali nam... obcy, lub też swoi pasożyci...

O zaopatrzeniu na starość uczciwych pracowników w przemyśle naftowym, a po śmierci ich rodzin, może kiedy zmiłuje się Państwo, bo przemysł polski naftowy przechodzi obecnie ciężkie przesilenie, które niewiadomo kiedy minie.

Cześć pamięci uczciwego i pracowitego nafciarza.

Przeciętny kurs dolara amerykańskiego.

Miesiące	1920 r.	1921 r.	1922 r.	1923 r.
Styczeń	—	725 71	3111 92	25.132 —
Luty	—	750 —	3490 53	41.750 —
Marzec	—	797 17	4008 09	43.191 66
Kwiecień	—	774 34	3761 76	44.414 28
Maj	—	874 —	3927 61	48.532 92
Czerwiec	—	1304 52	4190 30	83.072 72
Lipiec	—	1830 50	5525 —	122.000 —
Sierpień	—	2196 —	7457 —	239.304 34
Wrzesień	252 85	4204 16	7506 66	285.854 16
Październik	265 78	4433 33	10 645 45	965.454 54
Listopad	408 68	2991 66	15 097 61	2.286.875 —
Grudzień	538 42	3056 57	17 161 —	4.899.285 71

Związek**Polskich Przemysł. Naftowych
we Lwowie, ul. Sapiehy l. 3.**

Poleca następujące wydawnictwa:

Skorowidz polskiego przemysłu naftowego
1919 cena 2 złp.

Skorowidz polskiego przemysłu naftowego
1920 cena 3 złp.

Skorowidz polskiego przemysłu naftowego
1921 cena 4 złp.

Skorowidz polskiego przemysłu naftowego
1922 cena 5 złp.

Poglądowa mapa naftowych terenów pań-
stwowych 1 : 1,200.000 cena . 1/2 złp.

59 map szczegółowych 1 : 20.000,
względnie 1 : 25.000 państwowych
terenów naftowych, wyszczególnio-
nych na poglądowej mapie, cena za
sztukę 3 złp.

BANK NAFTOWY

SPÓŁKA AKCYJNA

WE LWOWIE, UL. LEONA SAPIEHY 3.

ORAZ FILJE

W TARNOPOLU

CZORTKOWIE

i KOPYCZYŃCACH

WYKONUJĄ WSZELKIE CZYNNOŚCI BANKOWE.

